NIEUWSBLAD VOOR ALLE BETROKKENEN BIJ HET ZVHRR

InBeeld

Speciale editie

VAN BINNENUIT BEKEKEN
WAT JONGEREN NODIG HEBBEN NA DETENTIE

HANDREIKING
BESCHERMENDE FACTOREN: WAT VOLGENS JONGEREN BELANGRIJK IS

BEGRIJPEN

BLIJVEN

VOORUITKIJKEN

EEN PODIUM VOOR DE JEUGD!

Er zijn zoveel positieve krachten in onze samenleving voor en met jongeren! Deze InBeeld is een publicatie waarin jongeren vertellen wat ze nodig hebben. In periodes waarin ze met politie en justitie in aanraking kwamen en vaak geen hoop en perspectief meer zagen. Situaties die we als partners in het samenwerkingsverband ZVHRR veel tegenkomen.

Hoop en perspectief zijn onmisbaar: "It takes a village to raise a child". Deze jongeren en hun nabije begeleiders geven een inkijkje in het 'hoe dan'. De verschillende verhalen vormen een eerlijk pleidooi over wat nodig is om criminaliteit de rug toe te keren en begeleiding, volharding en hoop te vinden die nodig is voor een zinvol en veilig leven.

Dit tijdschrift dragen we op aan de jongeren die eraan meewerkten! Dank aan hen en aan alle naasten en professionals die er voor hen zijn, hen begrijpen, bij hen blijven en met hen vooruitkijken.

We hopen dat het lezen ervan een inspiratie mag zijn!

Lara van der Well
Hoofd Zorg- en Veiligheidshuis
Rotterdam-Rijnmond (ZVHRR)

Inhoudsopgave

Interviews

05 > WE VROEGEN HET DE JONGEREN ZELF
Inleidend

07 > HEILIGE BOONTJES
Landen na detentie

10 > MENTOR XXL KOMPASCOLLEGE
Niet ineens loslaten

12 > STRDR
Groeien naar iets nieuws

15 > HOMEY'S
Als het spannend wordt

18 > HANDREIKING
Wat volgens jongeren belangrijk is

Overige artikelen

20 > HANDREIKING
Beschermende factoren

22 > SPREADSHEET
Meisjes en criminaliteit

24 > WERKBEZOEK BARCELONA
Systemen zijn niet neutraal

Andere initiatieven / uit de media

32 > NIEUWS EN ARTIKELEN
Interessante publicaties

“IK WIST WANNEER IK VRIJ ZOU KOMEN, MAAR NIET WAT ER DAARNA ZOU GEBEUREN.”

Een zin die we op verschillende manieren terughoorden in de gesprekken met jongeren die vastzaten of hun eerste stappen maakten in de wereld buiten de detentie. De vraag die hierachter zit: hoe zorg je dat jongeren die in aanraking zijn geweest met justitie, of daar gevaarlijk dichtbij kwamen, niet opnieuw vastlopen? Hoe geef je ze weer perspectief? We vroegen het de jongeren zelf!

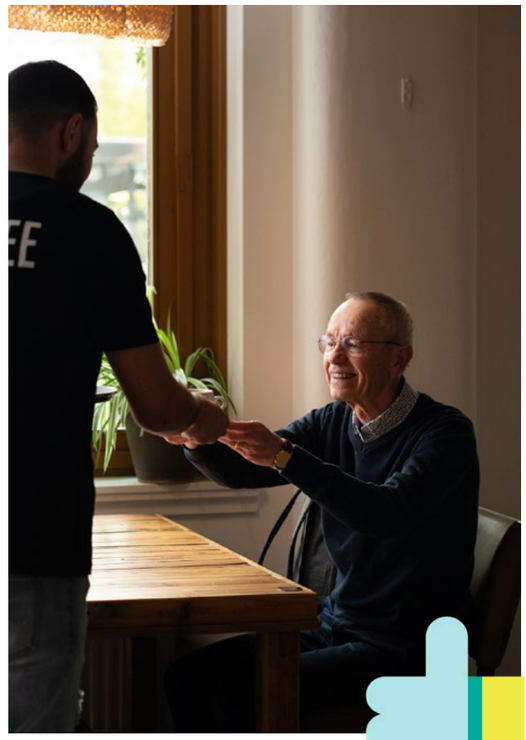
Om te begrijpen wat volgens hen het verschil maakt, spreken we de jongeren die meedoen aan **initiatieven** op spannende momenten: tijdens detentie, op het moment van vrijlating en in de periode daarna.

Met deze handreiking proberen we woorden te geven aan dat wat voor jongeren belangrijk is. De verhalen verschillen, net als de situaties, maar wat jongeren nodig hebben blijkt opvallend gelijk. Zie bladzijde 18 voor hun samenvatting!

HEILIGE BOONTJES
LANDEN NA DETENTIE

De eerste jongere die we spreken, werkt sinds een paar maanden bij Heilige Boontjes, een koffiebar waar jongeren na detentie terecht kunnen voor een werk- en leertraject. Deze jongen wist al een tijdje wanneer hij vrij zou komen. Maar verder was alles nog vaag. "Wat ik nodig had," zegt hij, "was duidelijkheid". Gewoon: wat gaat er gebeuren als ik vrij kom." Die duidelijkheid kwam niet vanzelf. Overplaatsingen liepen vast, beslissingen werden uitgesteld en aanvragen namen maanden in beslag. "Ik hoor liever meteen "nee"," zegt hij, "Dan zes maanden wachten en dan "nee"."

Terwijl hij nog in de penitentiaire inrichting zat, ging zijn vriendin op zoek naar een fijne plek die hem verder zou kunnen helpen.
Hij had iets nodig om naartoe te werken, en zij spoorde hem aan om contact op te nemen met Heilige Boontjes. Vanaf dat moment bleef Samantha, de directeur van Heilige Boontjes, met hem in contact. Maandenlang belden ze wekelijks. Ze spraken over praktische dingen, over wanneer hij vrij zou komen en over hoe dat eruit zou kunnen zien. Tijdens zijn verlof-periode kon hij ook al een dag meelopen.

WWW.HEILIGEBOONTJES.COM

Het meelopen maakte het verschil. Hij kende de plek al, en was al vertrouwd met de mensen en de sfeer.
Zo kwam hij binnen als iemand die zijn draai al een beetje had gevonden en niet alles nog moest uitzoeken.
Het horecawerk zelf bleek minder belangrijk dan hij vooraf dacht. Het ging niet om koffie of horeca, maar om collega's. Om erbij te horen en serieus genomen te worden.

"Ik heb ook een heel leuk team," zegt hij, "Het had net zo goed een fietsenmaker kunnen zijn."
Wat hij in deze tijd leerde? "Dat ik het leuk vind om te werken".
Werken bij Heilige Boontjes begint laagdrempelig. Het is echt werk, met echte klanten, maar zonder dat alles meteen moet. Jongeren krijgen de tijd om eerst te landen en een ritme te vinden.

En wat misschien nog wel het meeste rust geeft: de band verdwijnt niet als het misgaat. Zo vertelt Samantha over iemand die al acht jaar weg was: iemand bij wie het lange tijd goed ging, maar die toch een terugval had. Dat is de realiteit. Ook dan ben je weer welkom bij Heilige Boontjes. Dat vooruitzicht geeft rust en duidelijkheid. En van daaruit kijkt deze jongere verder. Niet alles tegelijk; eerst rust.

Wat hier het verschil maakt, is het feit dat er al vóór vrijlating iemand naast deze jongere stond, die bleef bellen, duidelijkheid gaf en ervoor zorgde dat hij er niet opnieuw alleen voor stond. Daarvoor hebben jongeren wel een zekere motivatie nodig en de plekken zijn beperkt. Maar waar het werkt, doet het precies wat nodig is: het versterkt de jongeren in hun motivatie en geeft ze duidelijkheid en perspectief.

"Als ik niet al contact had gehad en een paar weken had meegelopen, was ik hier nooit gekomen."

"ALS IK TOEN VRIJ WAS GEKOMEN ZONDER IEMAND NAAST ME, DAN GA JE HEEL SNEL WEER DE ANDERE KANT OP."

NIET INEENS LOSLATEN MENTOR XXL

WWW.KOMPASCOLLEGE.NL

Binnen (jeugd)detentie is alles georganiseerd. Je gaat naar school, de regels zijn duidelijk en er is structuur. Je hele leven speelt zich daar af. Binnen die wereld ontstaat soms iets wat je niet altijd kunt afdwingen, maar wel nodig is: een vertrouwensband.

We spreken twee jongeren die zo'n band opbouwden met hun mentor vanuit het Kompas College, de school binnen de justitiële jeugdinrichting De Hartelborgt in Spijkenisse.

Mentor XXL begint al binnen. Jongeren mogen zelf kiezen of ze een mentor willen met wie ze ook buiten contact kunnen houden. Er is geen vast traject of een einddatum. De afspraken maak je samen. Dat is belangrijk, want de overgang naar buiten is groot. "Je bent vrij," zegt één van de jongeren, "maar niet helemaal". "Ik moet me nog twee jaar melden bij de reclassering. Als ik iets fout doe, moet ik weer naar binnen."

Praktisch is er voor jongeren die lang in detentie verblijven al het een en ander geregeld bij vrijlating. Maar één ding valt meestal weg: het netwerk dat een jongere binnen heeft opgebouwd. Meestal stopt het contact bij vrijlating. En juist daar valt een gat waardoor de kans op recidive verhoogt. Mentor XXL maakt het mogelijk om die band niet in één keer los te laten, maar geleidelijk af te bouwen. De mentor blijft betrokken totdat er buiten nieuwe, warme relaties zijn ontstaan. En ook daarna blijft contact mogelijk; niet alles hoeft in één klap weg te zijn.

Succesvol uitstromen gaat niet over abrupt loslaten, maar over op een zorgvuldige en menselijke manier overbruggen, laat Mentor XXL zien.

"DAT JE AF EN TOE NOG IEMAND KAN SPREKEN," ZEGT EEN ANDERE JONGERE, "DAT IS VASTIGHEID. "DAT HEB JE NODIG." ZE KIJKEN HIER VOORUIT. "MET DE MENTOR HEBBEN WE HET OVER WAT JE KAN EN WAT JE WIL", ZEGT HIJ.

GROEIEN NAAR IETS NIEUWS

Als je bij **STRDR** in Venray binnenloopt, voel je al snel dat deze plek anders is. STRDR is een onderneming waar jongeren zich bij kunnen aansluiten. Een plek waar ze kunnen groeien, en waar geen einddatum geldt. STRDR ontwikkelt trainingen en tools die je laten voelen wat straatcultuur betekent. Met een escape room, een spel over straatcultuur en een expositie maakt STRDR voelbaar hoe het is om op straat te leven, wat jongeren drijft en waarom bepaalde keuzes die onlogisch lijken, best logisch zijn in hun wereld.

Naast het opleiden van professionals begeleidt STRDR ook jongeren zelf. Jongeren kunnen zomaar binnen komen waaien, maar worden ook regelmatig verwezen door de gemeente of school. Ze krijgen begeleiding, structuur en – belangrijk – echte verantwoordelijkheid. Soms groeien ze door en lopen ze stage in het bedrijf, met een volwaardige stagevergoeding.

Eén van de jongeren vertelt: “Mijn drive was vroeger altijd geld, en ik was daar ook succesvol in.” Achteraf gezien ging het helemaal niet goed met mij, en dat ‘succes’ kwam uit illegale dingen. Bij STRDR sta ik nu voor groepen en heb ik mijn ervaringen vertaald naar iets positiefs. Ik inspireer anderen en krijg veel complimenten. “Dat geeft pas echt een gevoel van succes.” Volgens STRDR gaat het bij de jongeren niet zozeer om gedragsverandering, maar om identiteit. Dat betekent: niet het verleden ontkennen, maar er iets nieuws naast zetten. Een identiteit als trainer, ondernemer en rolmodel.

Wat jongeren van STRDR telkens benadrukken, is de band met initiatiefnemer Martine en begeleider Jassid. “Ik kan hem altijd bellen,” zegt één van hen. “Er is geen onderwerp dat ik niet kan bespreken.” Ook ouders en het netwerk worden betrokken. Soms is dat confronterend, maar vaak ook juist helend. “Daardoor snapte ik beter wat mijn keuzes deden met mijn ouders,” vertelt een jongere.

> ***“Hier helpen ze je echt. Ze begrijpen hoe je leeft, hoe je denkt, wat er speelt thuis. Ze bellen met ouders, ze regelen dingen, ze laten je niet vallen.”***

Wat jongeren ook benoemen, is de snelheid. Als er iets speelt, wordt er gehandeld. Geen weken wachten, geen doorverwijzingen. Gewoon doen wat nodig is.
In de gesprekken komt dat terug in kleine, concrete momenten. Zoals een jongere van wie na een aanhouding de telefoon was ingenomen. In plaats van afwachten stapte Martine in de auto om die telefoon op te halen – ook al betekende dat een uur rijden.

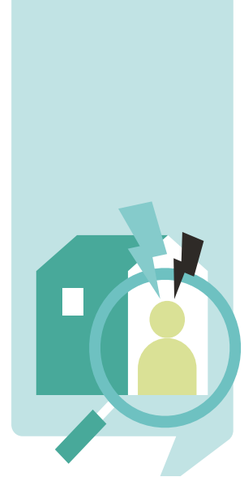
Wat bij STRDR werkt, is dat jongeren niet alleen worden aangesproken op wat ze moeten laten, maar vooral op wat ze kunnen worden. Ze krijgen verantwoordelijkheid en ruimte om zelf te kiezen, fouten te maken en samen ergens naartoe te groeien. “Uiteindelijk moet je het zelf doen,” zeggen ze bij STRDR. “Maar je doet het wél samen.” De broek ophouden, risico’s nemen, niet weten wat er komt – dat hoort bij ondernemen. “En dat leren de jongens hier ook.”

Dankzij de goede samenwerking met de gemeente Venray en de reclassering zijn de lijntjes kort, wat dit tot een succesvol initiatief maakt.

WWW.STRDR.NU

HOMEY'S

ALS HET SPANNEND WORDT

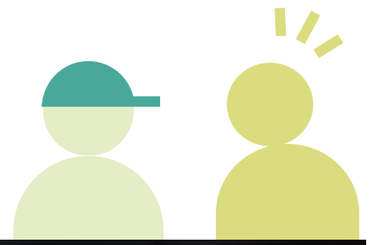
In Rotterdam is een kleine groep jongeren en jongvolwassenen voor wie hulp vragen allesbehalve vanzelfsprekend is.

Ze hebben eerder ervaren dat er niet écht naar hen werd geluisterd, dat zij lastig werden gevonden terwijl zij eigenlijk schreeuwen om hulp, dat ze tussen wal en schip vielen of dat professionals weer vertrekken zodra het ingewikkeld werd of reguliere trajecten niet toereikend bleken.

Het vertrouwen in hulpverlening — of in een eigen positieve toekomst — is bij hen vaak kwetsbaar of verdwenen.

Het doel van deze interventie is om het juist voor deze jongeren om te buigen door inzet van mensen die blijven zolang het nodig is, wanneer het nodig is én waar het dan ook nodig is.

Zo kwamen we op de **Homey's**.

Zelfs als het een tijdje beter gaat, kan het ineens weer kantelen. Een ruzie. Een telefoontje. Een avond waarop het toch mis dreigt te gaan. Juist op die momenten zijn Homey's er direct.

De doorontwikkeling van de pilot is ontstaan uit een fieldlab PmG van Liec (Landelijk Informatie- en Expertisecentrum). Waarom het werkt? Het is een antwoord op alle succesfactoren die we in de gesprekken met de jongeren hebben opgehaald: Blijven (ongeacht hoelang), Duidelijk en snel, Begrijpen en vertrouwen, Autonomie maar niet alleen, Familie en netwerk betrekken en Vooruit kijken.

Homey's zijn onafhankelijke zorgprofessionals die naast een jongere staan, ook op het moment dat het spannend wordt. Ze bewegen mee met het leven van de jongeren, waarin systeemgrenzen niet passen. Een Homey moet spanning kunnen verdragen zonder direct iets te willen oplossen en grenzen kunnen stellen zonder de relatie te verbreken. Een Homey handelt vanuit wat er nodig is; vertrouwen, humor, gelijkwaardigheid en biedt rust waar anderen afhaken. Deze persoonlijke factoren zijn voor de initiatiefnemers Esmee en Tanja van de gemeente Rotterdam een voorwaarde.

Homey's staan naast de jongeren en houden tegelijkertijd contact met het systeem (bijvoorbeeld het gezin) alle andere betrokken ketenpartners zoals bijvoorbeeld de gemeente, die overzicht houdt en blokkades weg kan nemen. Dat zorgt voor snelheid, zonder dat dit de relatie met de jongeren in de weg zit.

Homey's worden ingezet door onder andere wijkteams, scholen, reclassering en jeugdbescherming. Niet omdat alles al mis is, maar om te voorkomen dat het misgaat. Het initiatief is nu nog een pilot. Het biedt niet dé oplossing, maar geeft wel een antwoord op iets wat vaak ontbreekt: iemand die er is en blijft, ook wanneer het ingewikkeld wordt. Juist dat maakt het verschil.

BLIJVEN (ONGEACHT HOELANG), DUIDELIJK EN SNEL, BEGRIJPEN EN VERTROUWEN, AUTONOMIE MAAR NIET ALLEEN, FAMILIE EN NETWERK BETREKKEN EN VOORUIT KIJKEN.

DE HANDREIKING:

WAT VOLGENS DE JONGEREN BELANGRIJK IS

Deze vier verhalen spelen zich af op verschillende locaties, en op verschillende momenten: zowel tijdens detentie als in de periode daarna. De verhalen laten zien dat het gaat om mensen, duidelijkheid, keuzevrijheid, betrokkenheid en samen vooruitkijken.

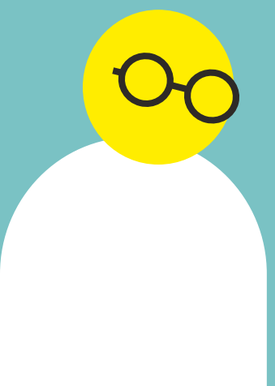
Door de verhalen naast elkaar te leggen, haalden we op wat volgens de jongeren nodig is. We noemen dat **succesbepalende factoren**.

BEGRIJPEN

Niet alles kan tegelijk. Kunnen we ruimte maken voor mijn autonomie en voor het bouwen aan onze samenwerking?
Ik heb veel meegemaakt.
De vertrouwensband die we opbouwen is de basis voor alles.
Juist ook voor de grenzen die ik moet leren (stellen).

VOORUIT KIJKEN

Iets nieuws opbouwen en ondernemend samenwerken vanuit mijn kwaliteiten geeft me verantwoordelijkheid en identiteit.

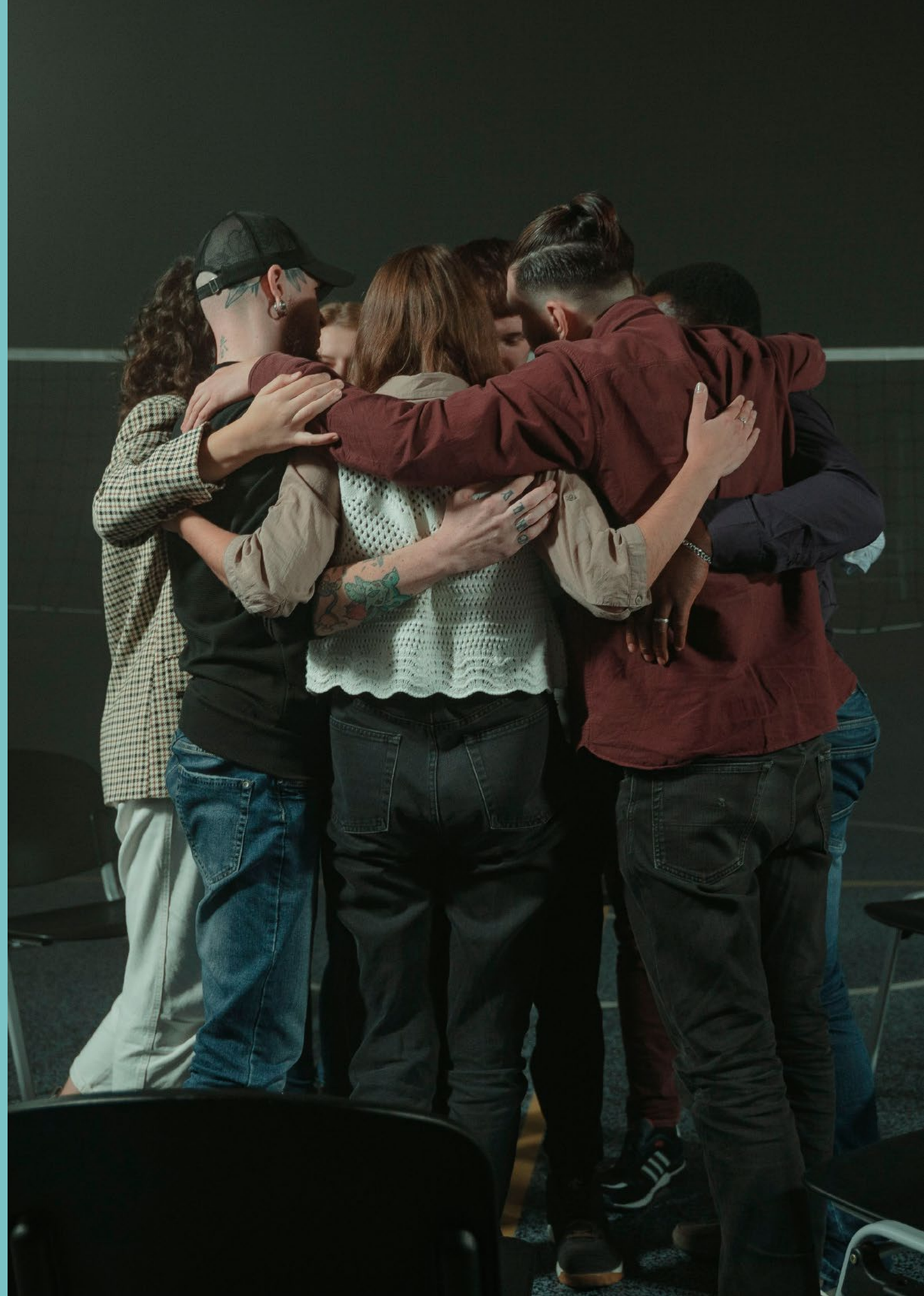
PRAKTISCH, ACTIEF EN BEREIKBAAR

Wees praktisch en bereikbaar. Even ruimte, buiten kantoortijden, voor een appje of een belletje helpen mij al snel door moeilijke momenten heen. Door stress vanuit bestaansonzekerheid zoals het ontbreken van werk, inkomen en een huis, sta ik er al heel lang alleen voor. Leer mij het zelf te doen en hulp te vragen door er een tijd samen voor te gaan.

BLIJVEN

Sta naast me en blijf zolang dat nodig is. Ik wil ook graag samen mijn eigen netwerk herstellen of nieuw opbouwen. Ik ben trots als ik het zelf kan.

BESCHERMENDE FACTOREN!

Jongeren die een ernstig misdrijf plegen, groeien niet automatisch door naar zware criminaliteit. Onderzoek onder meer dan 1.000 jonge daders laat zien dat slechts een klein deel doorgroeit naar de zware misdaad.

Bron: Politie & Wetenschap (2021), Doorgroeiers in de misdaad.

Een veilige woonplek
Een stabiele en veilige woonomgeving biedt jongeren de basis om na detentie opnieuw te beginnen. Zonder passende huisvesting is het moeilijker om aan andere doelen te werken.

Onderwijs, werk en dagbesteding
Terugkeer naar school, het volgen van een opleiding of het vinden van werk zorgt voor structuur, perspectief en positieve contacten. Het helpt jongeren om hun toekomst op een andere manier vorm te geven.

Een betrouwbaar sociaal netwerk
Steun van familie, vrienden of een mentor kan jongeren helpen om gemotiveerd te blijven. Het is belangrijk om positieve relaties te versterken en waar nodig afstand te nemen van contacten die criminaliteit bevorderen.

Aandacht voor mentale gezondheid
Sommige jongeren hebben te maken met trauma's, psychische klachten of problemen met het omgaan met emoties. Passende begeleiding en behandeling kunnen helpen om deze problemen aan te pakken.

Begeleiding vóór én na vrijlating
De voorbereiding op terugkeer begint idealiter al tijdens detentie. Door de begeleiding na vrijlating voort te zetten, kunnen jongeren ondersteuning krijgen bij praktische problemen en onverwachte moeilijkheden.

Maatwerk voor jongens én meisjes
Iedere jongere heeft eigen behoeften en ervaringen. Waar de ene jongere vooral hulp nodig heeft bij school of werk, heeft een ander meer behoefte aan psychische ondersteuning of hulp bij relaties en veiligheid. De begeleiding moet aansluiten bij de individuele situatie, zonder uit te gaan van stereotypen over jongens en meisjes.

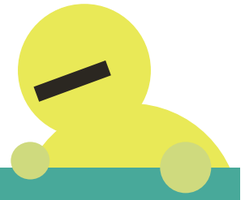

Een succesvolle terugkeer na detentie vraagt om meer dan het voorkomen van nieuwe strafbare feiten. Jongeren hebben perspectief, stabiliteit en passende ondersteuning nodig. De basisprincipes gelden voor zowel jongens als meisjes, de invulling moet aansluiten bij hun persoonlijke omstandigheden. Onderzoek van Slotboom en collega's naar delinquente meisjes en onderzoek van het WODC naar nazorg na jeugddetentie bieden hiervoor relevante aanknopingspunten.

Bron: Slotboom, A. et al. (2011). Delinquente meisjes: Achtergronden, risicofactoren en interventies. Vrije Universiteit Amsterdam.

ONDERSTEUNING NA DETENTIE

Jeugdcriminaliteit neemt al jaren af, maar blijft een belangrijk maatschappelijk vraagstuk. In 2025 registreerde de politie bijna 16.000 minderjarige verdachten van een misdrijf: 12 procent minder dan in 2022. Jongvolwassenen van 18 tot 23 jaar werden relatief het vaakst als verdachte geregistreerd. Ook zijn er duidelijke verschillen tussen jongens en meisjes: minderjarige jongens worden bijna vier keer zo vaak verdacht als meiden.

Na detentie kunnen jongeren problemen ervaren op het gebied van huisvesting, financiën, onderwijs, werk en zorg. Het WODC benadrukt dat de samenwerking tussen betrokken organisaties niet altijd goed verloopt, waardoor jongeren niet altijd de ondersteuning krijgen die zij nodig hebben. Dit maakt goede nazorg belangrijk. Het is belangrijk om daarbij niet alleen aandacht te besteden aan praktische zaken, maar ook aan hun individuele behoeften, psychische gezondheid, veiligheid en sociale netwerk.

We verwachten dat jongeren hun leven veranderen. Maar wat staat er voor hen klaar als ze terugkomen?

Een opleiding, een thuis, een zinvolle dag en iemand die naast je blijft staan: het zijn geen details. Ze maken het verschil tussen opnieuw vastlopen of verder kunnen.

Bron: WODC, Doelgroeponderzoek Justitiële Jeugdinrichtingen (2026).

Bron 1: CCV/Wegwijzer Jeugd & Veiligheid – Vroegsignalering en preventie
Bron 2:Veiligheidsalliantie Rotterdam – Sociale media en jongeren (2026)
Bron 3:Jan Dirk de Jong – Het kind van de rekening (2026)
Bron 4: Bron: CBS (2026), 'Opnieuw minder minderjarige verdachten'

MEISJES EN CRIMINALITEIT

WAT ZIEN WE OVER HET HOOFD?

Meiden die betrokken zijn bij criminaliteit blijven relatief vaak buiten beeld. Toch kunnen ook zij te maken krijgen met politie en justitie. Hoe ontstaat delinquent gedrag bij meiden, welke risico's spelen een rol en sluit de hulp die zij krijgen wel aan bij wat zij nodig hebben?

In september 2026 publiceerde het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC), samen met de Vrije Universiteit Amsterdam, het onderzoek Criminaliteit onder minderjarige en jongvolwassen vrouwen. Daarin werden de ontwikkelingen in criminaliteit onder vrouwen van 12 tot en met 27 jaar en welke aanpakken kunnen helpen om delictgedrag te voorkomen, onderzocht.

Achter het gedrag schuilen verschillende risico's

De ontwikkeling van delinquent gedrag hangt samen met verschillende factoren. Sommige risico's spelen zowel bij jongens als bij meisjes, zoals een lage zelfcontrole of contact met leeftijdsgenoten die delicten plegen. Andere factoren verdienen bij meiden extra aandacht.

Zo noemt het onderzoek angststoornissen en ervaringen met seksueel geweld als relevante kenmerken bij minderjarige meisjes die met criminaliteit in aanraking komen. Dat betekent niet dat deze ervaringen automatisch leiden tot delinquent gedrag. Ook onderstrepen ze hoe belangrijk het is om bij meiden aandacht te hebben voor hun persoonlijke omstandigheden, veiligheid en eventuele hulpvragen.

Wie alleen naar het delict kijkt, mist een deel van het verhaal. Een goede aanpak vraagt daarom aandacht voor zowel het gedrag als de problemen en omstandigheden die ermee kunnen samenhangen.

Bron 1: Geweldig Rotterdam (2026) – Girls, girls, girls: over meiden in de criminaliteit

Bron 2: Onderzoek010 (2026) – Meidenwerk in Rotterdam – Social marketing onderzoek

Bron 3: Bron: Wegwijzer Jeugd & Veiligheid / CCV, "Meidencriminaliteit blijft vaak buiten beeld: zo verbeter je de signalering", 15 september 2026

Bron 4: Slotboom, A., Wong, T. M. L., Swier, C., & van der Broek, T. C. (2011). Delinquente meisjes: Achtergronden, risicofactoren en interventies. Den Haag: Boom Juridische Uitgeverij

Bron 5: Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC), Beijers, J. E. H., Slotboom, A.-M., Prosman, J. S., & Van der Laan, A. M. (2026). Criminaliteit onder minderjarige en jongvolwassen vrouwen:

"MEIDEN PLEGEN VAAK DEZELFDE SOORT DELICTEN ALS JONGENS, MAAR HUN WEG NAAR CRIMINALITEIT VERLOOPT ANDERS."

— Anne-Marie Slotboom, hoofddocent Criminologie

Eerder zien, beter begrijpen

Het is belangrijk om op tijd signalen op te merken, goed te luisteren naar hun ervaringen en oog te hebben voor hun persoonlijke situatie. Dan kan voorkomen worden dat ze met politie of justitie in aanmerking komen.

Annemarie Slotboom heeft onderzoek gedaan naar de achtergronden van delinquent gedrag bij meisjes. Uit haar onderzoek blijkt dat probleemgedrag bij meisjes vaak samenhangt met verschillende factoren, zoals problemen in de thuissituatie, negatieve ervaringen, sociale relaties en psychische problemen. Ook kunnen ingrijpende gebeurtenissen en de invloed van leeftijdsgenoten een rol spelen. Het is belangrijk om niet alleen naar het gedrag zelf te kijken, maar ook naar de omstandigheden en ervaringen die eraan voorafgaan. Door deze achtergronden beter te begrijpen, kan er gerichter hulp worden geboden aan meisjes die delinquent gedrag vertonen.

Voor meiden betekent dit dat een goede aanpak niet alleen gericht moet zijn op het begrenzen van delinquent gedrag, maar ook op het aanpakken van de problemen die daarachter kunnen liggen. Door rekening te houden met hun persoonlijke ervaringen, de thuissituatie en de invloed van hun sociale omgeving, ontstaat er meer inzicht in wat zij nodig hebben. Zo kan de begeleiding beter aansluiten bij de individuele situatie van meiden en kan worden gewerkt aan het verkleinen van risicofactoren die een rol spelen bij de ontwikkeling van delinquent gedrag.

SYSTEMEN ZIJN NIET NEUTRAAL

WAT BARCELONA ONS LEERT OVER ADOLESCENTEN, VERTROUWEN EN PERSPECTIEF.

‘Het zijn geen criminelen, het zijn adolescenten. We kijken naar hen door een bril van hoop.’
Begin dit jaar reisden Cynthia Christiani, strategisch beleidsadviseur jeugd bij de gemeente Rotterdam en lid van het dagelijks bestuur van de Academische Werkplaats Risicojeugd, en Laura van Rhijn, beleidsadviseur bij de Raad voor de Kinderbescherming in Rotterdam, op uitnodiging van Jolande uit Beijerse, hoogleraar jeugdstrafrecht aan de EUR en plaatsvervangend jeugdstrafrechter, naar Barcelona.

Het werkbezoek vond plaats in het kader van het onderzoeksproject In Search of Trust. Dit project onderzoekt inspirerende voorbeelden uit andere Europese landen, met bijzondere aandacht voor de relatie tussen jongeren en professionals binnen het strafrecht en de institutionele regels die het vertrouwen van jongeren kunnen bevorderen.

> **WE KIJKEN DOOR EEN BRIL VAN HOOP.**

Waarom een bezoek aan Barcelona?
Jolande: na de dood van Franco werd in Spanje in 1978 de grondwet ingevoerd en de parlementaire democratie hersteld. Vanaf halverwege de jaren tachtig werd gewerkt aan een nieuw jeugdstrafrechtssysteem. Daarbij werd onder meer gekeken naar jeugdstrafrechtsystemen in Noord-Europa, waaronder Nederland. Een systeem waarin opsluiting in grote instellingen de belangrijkste interventie was, werd omgevormd tot een meer pedagogisch en kindvriendelijk systeem.

Vrijheidsbeneming vindt nog maar in circa 8 à 9 procent van de jeugdstrafzaken plaats.
In 2000 werd een apart wetboek voor het gehele jeugdstrafrecht ingevoerd. In Nederland bestaat het jeugdstrafrecht uit verschillende uitzonderingen op het volwassenenstrafrecht.

De uitvoering die we in Catalonië zagen, is ook vandaag nog sterk pedagogisch en kindvriendelijk ingericht, zeker in vergelijking met de hedendaagse uitvoering van het jeugdstrafrecht in Nederland. Het Spaanse jeugdstrafrecht functioneert daarmee nog steeds grotendeels zoals de hervormers het destijds bedoeld hadden.

SYSTEMEN ZIJN NIET NEUTRAAL

Cynthia: systemen zijn niet neutraal, ze zijn een reflectie van hoe wij naar onze adolescenten kijken.

In het Catalaanse systeem lijkt één overtuiging breed gedragen: een minderjarige is fundamenteel anders dan een volwassene en vraagt daarom om een andere benadering. Dat bleek uit gesprekken met politie, rechters, hulpverleners en bestuurders. Steeds weer hoorden we dezelfde boodschap: jongeren worden in de eerste plaats gezien als adolescenten in ontwikkeling en niet als 'jeugdcriminelen'.

360-graden blik

Cynthia: "Die pedagogische gedachte liep als een rode draad door onze week in Barcelona. We doorkruisten het Catalaanse jeugdstrafrechtsysteem voor jongeren van 14 tot 17 jaar vanuit een 360-gradenblik. Van gesprekken met de directeur-generaal van het ministerie en de Ombudsman Jeugd tot de praktijk van de jeugdpolitie, jeugdreclassering, jeugdofficier en jeugdrechter.
Ook kregen we een unieke inkijk achter de deuren van twee 'educatieve centra', oftewel justitiële jeugdinrichtingen, en een kleinschalige voorziening voor forensische jeugd. Daar gingen we ook in gesprek met de jongeren zelf."

Tough love
Een van de dingen die ons het meest raakte, was de consistentie van de visie op minderjarigen, op alle niveaus van het systeem. Adolescenten worden consequent benaderd als mensen in ontwikkeling. Wat we daar zagen, was een vorm van tough love: warmte, nabijheid en werken aan perspectief, naast duidelijke kaders, opsluiting en eigen verantwoordelijkheid.

Die visie wordt op verschillende manieren concreet gemaakt in de inrichting van het systeem, met onderscheid naar ontwikkelfase. Zo geldt het strafrecht vanaf 14 jaar in plaats van 12 jaar. Er is een aparte aanpak voor jongvolwassenen en in principe geen adolescentenstrafrecht, maar wel een speciale setting voor jongeren van 18 tot 25 jaar.

Niet alles vraagt specialistische zorg
Cynthia: "Wat mij daarbij opviel, was dat het niet primair ging om hoogspecialistische interventies of complexe behandelprogramma's. Natuurlijk waren die er voor jongeren met ernstige psychiatrische of andere complexe problematiek.

Maar bij de meeste jongeren zag ik vooral iets veel fundamentelers: volwassenen die aanwezig blijven, luisteren, begrenzen, perspectief bieden en jongeren helpen betekenis te geven aan hun keuzes. Juist die basale vormen van aandacht, relatie en ondersteuning leken een belangrijke basis voor ontwikkeling."

Van Barcelona naar Rotterdam: In Search of Trust en de JiSK-analyse
Cynthia: "Terwijl we door de Catalaanse keten liepen, herkenden we veel vraagstukken die ook in Nederland spelen. Dat is geen toeval."
Het werkbezoek aan Barcelona kwam dan ook niet uit de lucht vallen. Vanuit de Erasmus Universiteit Rotterdam loopt onder leiding van Jolande uit Beijerse het onderzoeksproject In Search of Trust. Dit onderzoek richt zich op de vraag hoe vertrouwen tussen adolescenten en het jeugdstrafrechtsysteem ontstaat, welke factoren dit vertrouwen beïnvloeden en welke lessen we kunnen leren van andere Europese landen.

Tegelijkertijd werken we in Rotterdam samen met de jeugdstrafrechtpartners aan onder andere de doorontwikkeling van Jeugd(hulp) in Strafrechtelijk Kader (JiSK).
Binnen de JiSK-analyse hebben we niet opnieuw onderzocht wat we al weten over deze doelgroep. De centrale vraag was vooral:

Hoe functioneren wij als systeem rondom deze adolescenten?

Met een integrale blik keken we naar de inrichting van onze keten. Waar sluiten processen goed op elkaar aan? Waar ervaren jongeren, gezinnen en professionals knelpunten? En waar liggen kansen om zorg, ondersteuning, onderwijs, veiligheid en straf beter met elkaar te verbinden?
De analyse heeft geleid tot een gezamenlijke agenda met aanbevelingen waarop we de komende jaren als ketenpartners verder bouwen.

Misschien zit daarin direct ook een belangrijke les. Complexe vraagstukken rond adolescenten vragen om samenwerking tussen wetenschap, beleid, bestuur en uitvoering. Niet ieder vanuit zijn eigen perspectief, maar vanuit een gedeelde ambitie om systemen beter te laten aansluiten bij wat jongeren, gezinnen én de samenleving nodig hebben.

SPECIALISATIE EN DUS OOK DE VERANT-WOORDELIJKHEID

Laura: In Catalonië zagen we een grote betrokkenheid bij jeugd binnen de gehele jeugdstrafrechtketen. Gespecialiseerde politie, officieren en rechters houden zich uitsluitend bezig met jeugdzaken. Direct na een aanhouding van een minderjarige worden gespecialiseerde professionals betrokken. Ook op het politiebureau is 24 uur per dag een organisatie aanwezig: SEF. Deze neutrale en onafhankelijke organisatie biedt waar nodig 'vroeghulp', spreekt met ouders en pakt speciale verzoeken op. De organisatie bemoeit zich verder niet met het strafproces. Er is bovendien veel aandacht voor buiten-strafrechtelijke afdoening. In 95 procent van de gevallen wordt standaard een herstel-gerichte interventie overwogen en actief aangeboden. De organisatie die de rechter en het OM adviseert – vergelijkbaar met de Raad voor de Kinderbescherming – heeft een eigen afdeling die deze herstelgesprekken uitvoert en hierover rapporteert aan het OM en de rechtbank.

Belangrijk is dat de jongere:

- verantwoordelijkheid neemt voor het delict, zonder dat hij of zij per se schuld hoeft te bekennen; pas daarna volgt contact met het slachtoffer;
- vrijwillig meewerkt;
- in staat is om mee te werken.

In circa 95 procent van de gevallen zijn deze interventies succesvol, waarna alsnog tot diversion of een 'sepot' wordt besloten door de kinderrechter.

Als een zaak wel leidt tot een veroordeling en vrijheidsbeneming, is de rechter niet alleen beslisser, maar bepaalt deze ook het regime en houdt toezicht op de tenuitvoerlegging. De kinderrechter bezoekt de jongere tijdens de detentie iedere drie maanden in het 'educatief centrum', de term die in Spanje wordt gebruikt voor wat in Nederland een justitiële jeugdin-richting heet.

De rechter monitort het traject en laat zich informeren over de vorderingen en de wense-lijkheid van bijvoorbeeld verlenging van een behandeling. Jongeren kunnen ook zelf om zo'n gesprek vragen.

Dat maakt het mogelijk dat medewerkers van de educatieve centra vragen over de straf naar de rechter kunnen verwijzen en zich op de begeleiding kunnen concentreren. Tegelijkertijd ziet de kinderrechter zelf wat een bevel tot voorlopige hechtenis of een veroor-deling in de praktijk betekent. De reclassering rapporteert vanuit die rol rechtstreeks aan de kinderrechter.

Jeugdgevangenis als Educatief Centrum

Jolande: We brachten een bezoek aan Centre Educatiu Can LLupià, een educatief centrum waar jongeren hun voorlopige hechtenis en/of detentiestraf uitzitten. Het is het grootste centrum in Catalonië.
De jongeren worden 'studenten' genoemd, omdat hun belangrijkste taak hier is om te leren van hun fouten en zich te ontwikkelen naar meer grip op hun leven buiten de muren.

Ze zitten er uiteraard tussen gesloten muren. Tegelijkertijd is er veel ruimte om te bewegen: anders dan in Nederlandse justitiële jeugdin-richtingen zijn er geen luchtplaatsen per groep. Iedereen maakt gebruik van een groot groen buitenterrein met onder meer een tuin, openluchtbad, voetbalveld en koffiebar. Elke avond wordt er een uur gesport onder leiding van sportdocenten.
De groepsleiders (social workers) werken in vier ploegen, vaak in dezelfde samenstelling. Herkenbaarheid draagt daarmee bij aan vertrouwen.

Opvallend was het duidelijke onderscheid tussen groepsleiding en bewaking. De groeps-leiding is verantwoordelijk voor de opvoeding; de bewaking richt zich in principe op de-escalatie bij oplopende spanningen. Er zijn ongeveer veertien bewakers aanwezig. Zij zijn herkenbaar aan hun uniform en grijpen alleen in wanneer de groepsleiders daarom vragen. Zo blijven de rollen gescheiden en kunnen groepsleiders zich richten op begeleiding. Daarnaast zijn er ongeveer vijf psychologen, een psychiater en een verslavingsarts.

De maximale leeftijd in de educatieve centra is 21 jaar. Er wordt onder meer gewerkt met een intensief beloningssysteem, waarmee jongeren vrijheden kunnen verdienen.

Opvallend was ook het beeld dat ons werd geschetst van de rivaliserende groepen in de stad: binnen het centrum zouden zij een soort 'pact' hebben om de tijd daar als 'neutraal Zwitserland' te beschouwen.

Jolande: "Wat ons daarbij opviel, is dat goed gedrag hier niet uitsluitend wordt afgedwongen door regels en controle, maar vooral wordt gestimuleerd door perspectief. Jongeren ervaren dat positieve keuzes daadwerkelijk iets opleveren.
De leerplicht loopt in Spanje tot 16 jaar. Na succesvolle afronding van een studie krijgen jongeren een diploma waarop niet is te zien dat zij dit binnen een educatief centrum hebben behaald. Wie kiest voor werken, krijgt via workshops en echte opdrachten van werkgevers de mogelijkheid een vak te leren.

Gezamenlijke reflectie

Barcelona gaf ons geen blauwdruk voor Nederland. Wel een spiegel.
Voor ons was het bezoek een bevestiging van de bedoeling van het jeugdstrafrecht, maar ook een uitnodiging om kritisch naar onszelf te blijven kijken. Niet met de vraag of we 'alles anders' moeten doen, maar met de vraag wat er mogelijk wordt wanneer visie, uitvoering en bestuur dezelfde taal spreken over jeugd.
En misschien is dat wel de belangrijkste vraag die we uit Barcelona meenemen:

Welk systeem werkt voor de jongeren?

Wij zíjn het systeem en daarmee onderdeel van het probleem én van de oplossing. Dat vraagt om visie, persoonlijk leiderschap en de bereidheid om adolescenten te blijven zien als mensen in ontwikkeling – juist ook wanneer zij fouten maken.

Meer weten over de Rotterdamse JiSK-analyse of interesse in een exemplaar?

Neem contact op via:
jiskmo@rotterdam.nl

BEGRIJPEN

VOORUIT KIJKEN

PRAKTISCH, ACTIEF EN BEREIKBAAR

BLIJVEN

ANDERE INITIATIEVEN / UIT DE MEDIA

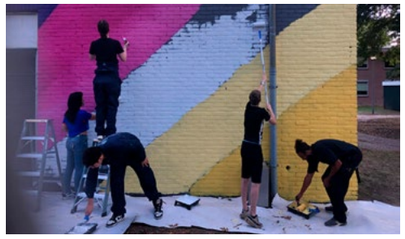
Voor dit verhaal spraken we ook andere organisaties die jongeren op verschillende momenten ondersteunen. In de gesprekken herkenden we dezelfde belangrijke elementen: **vooruitkijken, nieuwe mensen leren kennen, iemand die de jongeren vertrouwen, die ze begrijpen en die net die extra stap zetten.**

1 Hold Fast
Sportcoach Jeffrey begeleidt jongeren die in aanraking komen met justitie.
Tijdens de training kan hij op een laagdrempelige manier hulpvragen beantwoorden en oppakken.
www.hold-fast.nl

2 Cult North
Deze organisatie stimuleert Rotterdamse jongeren, waarvan sommigen een crimineel verleden hebben, om hun passie te ontdekken. Ze helpen de jongeren om zich te ontwikkelen als creatieve maker, door ze kennis te laten maken met creatieve uitingen als spoken word of muziek maken.
www.cultnorth.nl

3 Young Perspectives
Naast hun creatieve en sportieve lesprogramma's voor jongeren in detentie en gesloten jeugdhulpinstellingen, heeft Young Perspectives een programma voor ervaringsdeskundigen en vrijwillige mentoren die jongeren binnen de muren begeleiden. Young Perspectives biedt een energieke en inspirerende onderbreking van het reguliere behandel- en dagprogramma.
www.youngperspectives.org

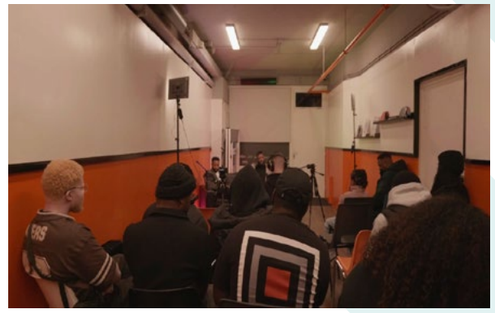

4 Nieuwe Kans & Bonsjans
Nieuwe kans en Bonsjans helpen jongeren om een stabiele plek in de samenleving te vinden, door ze te begeleiden bij het vinden van een stage of school.
www.denieuwekans.org
www.bonsjansrotterdam.nl

5 Totaalaanpak nazorg (jeugd)detentie
Vanuit de gemeente Rotterdam bieden jongerencoaches begeleiding aan jongeren die uit de jeugddetentie komen. Waar wijkteams een relatief korte periode hulp bieden, blijven deze coaches voor langere tijd naast de jongeren staan.
www.rotterdam.nl/jongerenloket-professionals

6 Team Enkelband
Team Enkelband is ontstaan voor en met jongeren die in jeugddetentie zitten of weer meedoen aan de samenleving. Hier krijgen jongeren een ritme, een doel en houvast door ze structuur en een zinvolle invulling van de dag te bieden. Ze worden gezien en maken samen stappen op weg naar een toekomst die bij ze past.
www.teamenkelband.com

7 Deze organisatie in Schiedam helpt afglijdende jongeren terug naar school: ‘Desnoods halen we ze uit bed’

De organisatie ChapterNext begeleidt jongeren van 12 tot 18 jaar die zijn vastgelopen op school, thuis of door persoonlijke problemen. Sommige jongeren zijn al in aanraking gekomen met geweld of criminaliteit. Oprichter Jaïr Silva Fortes wil voorkomen dat deze jongeren verder afglijden. Bij ChapterNext krijgen jongeren structuur, persoonlijke begeleiding en een veilige plek om aan hun toekomst te werken. De ochtenden staan vooral in het teken van terugkeer naar school en het ontwikkelen van sociale vaardigheden. In de middagen werken jongeren aan hun talenten en zelfstandigheid, bijvoorbeeld door te koken, muziek te maken of podcasts op te nemen.

LEES MEER

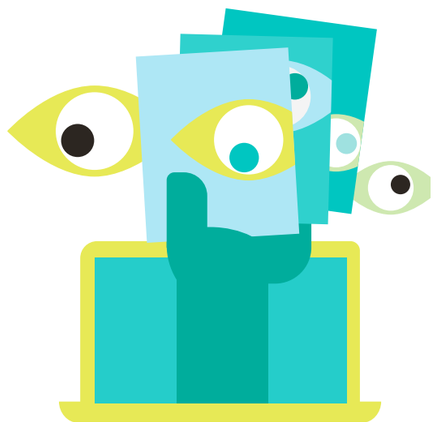

8 Vlaardingen werkt met interventieteam aan voorkomen jeugdcriminaliteit: ‘De aantallen moeten omlaag’

In de Vlaardingse Westwijk loopt bijna 1 op de 10 jongeren risico om in de criminaliteit terecht te komen. Om dit aantal terug te dringen, zet Vlaardingen in op vroegtijdige signalering en persoonlijke begeleiding van jongeren en hun gezinnen.

Het Preventief Interventie Team (PIT) kijkt al in een vroeg stadium mee bij gezinnen. Daarnaast zijn jongerenwerkers en coaches actief op school en in de wijk. Voor jongeren bij wie de problemen ingewikkelder zijn, biedt re-integratieofficier Bart Reedijk intensieve begeleiding.

LEES MEER

9 Veel vastgelopen jongeren stromen uiteindelijk prima uit

Het artikel van het Nationaal Programma Rotterdam Zuid (NPRZ) vertelt het verhaal van Jettie Medema, directeur van City Solid. Deze organisatie ondersteunt jongeren die niet naar school gaan of werken en soms al in aanraking zijn gekomen met politie en justitie.

De aanpak van City Solid draait om vertrouwen, persoonlijke begeleiding en kansen bieden. Jongeren kunnen bijvoorbeeld branchegerichte certificaten behalen, werkervaring opdoen of begeleiding krijgen bij het vinden van een baan of opleiding. De begeleiding sluit aan bij hun eigen tempo en mogelijkheden. Jongeren worden niet direct afgerekend op te laat komen of eerdere fouten, maar krijgen de ruimte om opnieuw te beginnen.

Volgens het artikel stroomt 63 tot 69 procent van de jongeren die City Solid verlaten door naar werk of onderwijs. Veel deelnemers kampen met armoede, problemen thuis of een gebrek aan perspectief. Daardoor kan criminaliteit, bijvoorbeeld vanwege het snelle geld, aantrekkelijk lijken. City Solid helpt jongeren ontdekken dat er ook andere mogelijkheden zijn.

De belangrijkste boodschap:

Jongeren die vastlopen, zijn niet afgeschreven. Met persoonlijke aandacht, passende begeleiding en een netwerk dat in hen blijft geloven, kunnen ze alsnog een positieve richting aan hun leven geven.

LEES MEER

10 Proef met extra geld voor dak- en thuisloze jongeren in Leiden verlengd

De gemeente Leiden verlengt de proef met het Bouwdepot, waarbij dak- en thuisloze jongeren een jaar lang € 1.308 per maand ontvangen, naast persoonlijke begeleiding. De eerste zeven deelnemers ervaarden minder financiële stress en schulden, waardoor ze meer ruimte kregen om aan hun toekomst te werken.

Zo konden jongeren hun studie hervatten, werk vinden, een woning zoeken of hulp krijgen bij persoonlijke problemen. In 2026 start een nieuwe groep van zeven jongeren, waarbij ook jongeren van 21 tot en met 27 jaar in aanmerking komen.

LEES MEER

11 Niet één doelgroep

Het boek Niet één doelgroep gaat over de vraag hoe professionals jongeren die dreigen af te glijden naar criminaliteit beter kunnen begeleiden. Criminoloog en lector Jan Dirk de Jong stelt dat jeugdcriminaliteit niet als één probleem met één aanpak moet worden benaderd. Jongeren verschillen in hun ontwikkeling, de ernst en hardnekkigheid van hun gedrag en de mate waarin zij nog beïnvloedbaar zijn.

De auteur introduceert daarom het ABC-model: een ontwikkelingsgericht kader dat helpt bepalen welke ondersteuning op welk moment nodig is. Het verbindt preventie, jongerenwerk, zorg en veiligheid en biedt professionals handvatten om hun aanpak beter op de individuele jongere af te stemmen.

De Jong richt zich vooral op jongeren bij wie delinquent gedrag zich ontwikkelt tot een hardnekkig patroon of die betrokken raken bij georganiseerde criminaliteit. Veel jongeren vertonen tijdelijk grensoverschrijdend gedrag zonder dat dit uitgroeit tot structurele criminaliteit. Daarom is het belangrijk om onderscheid te maken tussen verschillende ontwikkelingsfasen.

LEES MEER

12 Kick-off ‘Tieners achter Tralies’ en project Unlocked in Rotterdam

Op 3 oktober 2025 lanceerde Albeda in Rotterdam de campagne Tieners achter Tralies en stond het project Unlocked centraal. De campagne vraagt aandacht voor de impact van jeugdcriminaliteit op jongeren, hun gezinnen en de samenleving.

Met Unlocked ondersteunt Albeda jongeren die vastzitten of recent uit detentie zijn gekomen. Zij krijgen de kans om een mbo-opleiding te volgen, ook tijdens hun detentie, zodat ze na hun vrijlating meer perspectief hebben op werk en een toekomst buiten de criminaliteit.

Tijdens de bijeenkomst benadrukten professionals het belang van lokale initiatieven en samenwerking tussen gemeenten, hulpverleners en andere betrokken organisaties. Burgemeester Carola Schouten kondigde aan dat de gemeente Rotterdam meer zou investeren in Unlocked.

De belangrijkste boodschap: jongeren verdienen een nieuwe kans. Door onderwijs, begeleiding en samenwerking kunnen zij hun leven opnieuw opbouwen en voorkomen dat ze opnieuw in de criminaliteit belanden.

LEES MEER

13 Voormalige jeugdgevangenis in Rotterdam wordt opvang voor dakloze jongeren

Het voormalige gebouw van de jeugdgevangenis aan de Kralingse Plaslaan in Rotterdam krijgt een nieuwe bestemming als opvang voor dakloze jongeren. De gemeente is in juni 2026 gestart met de renovatie van het pand. De opvang is bedoeld voor jongeren van 18 tot 23 jaar die onverwacht dakloos zijn geworden.

Er komt plek voor maximaal 40 jongeren, die ieder een eigen kamer krijgen. Daarnaast worden een gezamenlijke huiskamer en ruimtes voor begeleiding ingericht. Jongeren kunnen maximaal drie maanden blijven. In die periode wordt gewerkt aan een vervolgstap naar een eigen woning of een andere woonplek met begeleiding.

De nieuwe locatie brengt dag- en nachtopvang samen op één plek. Daarmee wil Rotterdam voorkomen dat jongeren tussen verschillende opvanglocaties moeten reizen. De renovatie duurt naar verwachting tot halverwege 2027.

LEES MEER

14 Podcast: De Ronselroute

In De Ronselroute staat centraal hoe criminelen kinderen en jongeren verleiden of onder druk zetten om strafbare activiteiten uit te voeren. Dat gebeurt bijvoorbeeld via sociale media, online games, vrienden of contacten op straat. De eerste vraag lijkt vaak onschuldig: iemand vraagt om een pinpas te lenen, een pakketje te bewaren of een online klusje te doen. Jongeren realiseren zich niet altijd welke risico’s ze lopen of hoe groot de gevolgen kunnen zijn.

Presentator Edson da Graça spreekt met jongeren die hiermee te maken kregen en met deskundigen die uitleggen hoe ronseling werkt. De afleveringen laten zien hoe criminelen inspelen op bijvoorbeeld de behoefte aan geld, erkenning of contact. Ook wordt duidelijk dat jongeren die worden geronseld zelf strafrechtelijke gevolgen kunnen ondervinden, schulden kunnen opbouwen of hun toekomstmogelijkheden kunnen beperken.

LUISTER

Uit de podcast:

Dealbreakers x YOPE: Rake woorden met Ilias

"Ik droomde altijd van veel geld. Geld vind ik nog steeds belangrijk, maar er zijn veel leukere dingen. Met mijn moeder en zusje iets leuks doen, of naar de sterren kijken. Onbetaalbaar."

LUISTER

15 Podcast: Dealbreakers

Jongeren raken betrokken bij (drugs)criminaliteit, omdat het een snelle manier lijkt om geld te verdienen, terwijl de risico's en gevolgen groot zijn. Om jongeren bewust te maken van de negatieve gevolgen, is het project Dealbreakers opgezet. Dealbreakers versterkt de sociale weerbaarheid van jongeren en helpt hen een positief toekomstperspectief te ontwikkelen, zodat criminaliteit geen aantrekkelijke optie is.

COLOFON

De inhoud van deze speciale uitgave van InBeeld is tot stand gekomen door de jongeren en de professionals van de Homey's, STRDR, Heilige Boontjes en Mentor XXL. Hannah van Lutterveld (Afdeling Buitengewone Zaken) ging bij ze langs voor de interviews.

InBeeld is de nieuwsbrief voor alle relaties van het ZVHRR en verschijnt drie keer per jaar.

Eindredactie: **ZVHRR**
Vormgeving: **Shawnee Ramkhelawan**
Fotografie: **Marieke Odekerken**
Shawnee Ramkhelawan
Drukwerk: **Dex**
Reacties: **info@zvhrr.nl**

www.zvhrr.nl